

er et temmelig anstrengende Arbejde, jeg vil slet ikke sige, at det er interessant, det tager Tid, men det fremmes saameget, som det overhovedet, tror jeg, kan fremmes, og det vilde naturligvis være mig en Glæde, hvis det paa nogen Maade kunde hjælpe til Sagens Ordning, at fremme det navnlig i den kommende Ferie med endnu større Kraft, end det under almindelige daglige Forhold er muligt. Det er altsaa det Standpunkt, fra hvilket jeg havde havt noget Haab om, at man denne Gang vilde kunne komme ind paa en midlertidig Standsning af Forbrugen af, Ovspisningen af Universitetets Kapitalformue som en Foranstaltning, motiveret ved Hensynet til det forelagte Lovforslag om en endelig Løsning af dette Spørgsmaal, og derfor ogsaa ganske naturlig komme til den Indskrænkning, som Mindretallet rigtig har formuleret. Det skulde glæde mig, om der maatte kunne findes en Løsning i denne Retning, inden denne Sag har gienngaaet de forskellige Stadier, den skal gienngaa.

Dinesen: Jeg skal ikke være vidtløftig. Dersom jeg troede at kunne have nogen Indflydelse, vilde jeg meget fraraade det ærede Lthing at vedtage det Forslag, der er stillet af et Flertal under Nr. 47, og som gaar ud paa at negte den udvidede Anvendelse af de opsamlende Stiftsmidler, som den høitærede Kultusminister efter Finantslovsforlaget havde paatænkt. Ingen vil negte, at, dersom Spørgsmaalet om at give disse forsøgte Tilskud til nogle Embeder, var blandt de Spørgsmaal, som fra ældre Tid og mere umiddelbart havde henhørt under Rigsdagens Omraade, vilde vi ikke nogen Tid have negtet denne forhøjede Lønning til de mindre Embeder, som der herigjennem vilde kunne være Tale om, og jeg tror heller ikke, at man vilde have holdt sig tilbage fra at naae til denne Nedsættelse i de store Embeders Indtægter, som vil kunne opnaas gennem de Uddrag, der af en tidligere Kultusminister bleve indførte, ved nu at negte den udvidede Anvendelse af disse Midler. Det er jo klart efter den høitærede Ministers Udtalelser, at han, hvis Flertallets Forslag bliver vedtaget, vil høre op med paa en saadan Maade, som hidtil er sket, at gjøre Uddrag ved saadanne større Embeder, der ere lønnede for høit. Dette vilde jeg meget beklage; jeg beklager det, for det første fordi jeg ikke tror, at man ved at gaa den Vej, som den høitærede Minister herefter vil gaa, fremmer det Tidspunkt, paa hvilket en geistlig Lønningslov vil kunne blive vedtaget. Ivertimod, vi ere ligesaa langt fra den, hvis dette sker, som hvis det ikke sker. Skulle vi engang komme til en Gjennemførelse af en Præstelønningslov, vil dette, at disse Embeder med for høit Lønning paa et saa sent Tidspunkt

ere bleve besatte med yngre Mænd, rykke Tidspunktet ud, da vi kunne komme til en ligelig Ordning af de geistlige Lønningsforhold. Midlerne til denne Ordnings Istandbringelse vilde blive begrænsede, og dette vilde jeg i det Hele anse for meget uheldigt. Jeg er forøvrigt ikke meget langt fra at tro, at den høitærede Minister, hvis Mening om dette Forhold neppe er ganske den samme som min, ikke saa helt ugjerne ser, at dette Belsb bliver negtet. Man har ved sit Forlangende holdt sig i det Spor, hvorpaa man tidligere var slaaet ind, men jeg frygter for, at det ikke er ham nogen stor Sorg at komme bort derafra. Jeg vil imidlertid beklage dette og vil derfor meget fraraade at stemme for Forlaget under Nr. 47. — Hvad Forslag under Nr. 64 angaar, der ogsaa er stillet af et Flertal, og som gaar ud paa at indskrænke Statskassens Tilskud til Universitetet, saa maa jeg meget beklage, at Landstinget og Regjeringen for nogle Aar tilbage i et svagt Dieblik gik ind paa denne Ordning (Verg: Have de ogsaa svage Dieblikke?). Ja, jeg kan ikke udtrykke mig anderledes, jeg tror, at Udtrykket er temmelig rigtigt. Det var i et svagt Dieblik, at Landstinget og Regjeringen fandt sig i, at Universitetet kom til at lide et saa betydeligt Udbrug i sine Indtægter, som det dengang led. Beslutningen derom vil neppe til nogen Tid vise sig heldig, og jeg tror ogsaa, at de, som stræbe efter, at Universitetets Midler skulle opbruges, der ved at komme bort fra det, de falde Skuffesystemet, ikke have villet noget Rigtigt. Den bedste økonomiske Husholdning turde maaske ved mange Leiligheder netop være den, hvor Skuffesystemet er bragt i Anvendelse; idetmindste gjælder det mange private Husholdninger, og det turde ogsaa være, ret beset, at det Samme kunde gjælde Staten. Jeg ventet imidlertid ikke at opnaa noget Videre ved, hvad jeg her siger, men jeg kan ikke undlade at udtale min Mening. — Hvad Spørgsmaalet om den saa meget omtalte Visitation i Grønland angaar, hvor jeg er med i det Mindretal, som foreslaar i det følgende Aar ikke at lade denne Visitation expedition gaa til Grønland, skal jeg sige, at hvis jeg saae Sagen saaledes, at der kun var Tale om paa ganske almindelig Vis at lade en høiere stillet. — selv om det kun var en midlertidig høiere stillet — kirkelig Autoritet undersøge de kirkelige Forhold paa Grønland og de geistlige Embedsmænds Udførelse af deres Gjerning paa dette Sted, skulde jeg være den Sidste til at lægge nogen Hindring i Veien derfor, da jeg snarere har den Formening, at Autoriteten hertilands bringes for lidt end for meget til Anvendelse overfor de forskellige Forhold. Men naar jeg modsætter mig denne Bevilling, er det, dels fordi jeg tror, at der har været en Mod-